

כפי גרסין ומודם מז וממלא ברובליו במחזירין בעיירות דלע"ג כו' אמ"נ (לקמן דף קצ"ג):
לא אטוה וזוה"ל (ג) למז וממלא דהו ענין טעניה טענה אבל אטו לא
נטעון בשבילו, עדי הוא היכא דהו מערער רובל המחזיר בעיירות
למזוכ קשטיי נש"ל וזוה"ל חזר לעירו כי אט לזמן ארוך דלע"ג ולא

אלו יודעים על הלילות מהתמוה כיון שר בימים דר עמי בלילות אט
לא טעון המערער שברחי לא דר ור"ה פירש דמר וזוה"ל קפי
לשכריכא דרב יומר דפרך נטעין בעדותו הן וקאמר מז וממלא דהו
טעין וזמר המחזיק ליישו מרי סכדי דדרו ציה שלש שנים ציום

דא מיי' טיב' מהלכות
מוקם בלכא ג' סג
טעין לה קופ"ש ח"מ טי'
קט ספ"ח:
י"א ב מיי' ט' וטי'
בשמות קופ"ש ט' ט'
ספ"ד ז'
י"ב נד מיי' ט' ט' ט'
ואגו ט' קר' ספ"ח:
ח"מ ט' קר' ספ"ח:
י"א ה ט' ט' ט' ט'
ואגו ט' קר' ספ"ח:
סיון קת' ספ"ח י'
ד' ו מיי' ט' ט' ט'
מקוה הלכא טו וטי'
בשמות וזכ"מ סמ' סמ' סמ'
ק"ל ספ"ח ט' וסיון קת'
ספ"ד ז'
טו ו מיי' טיב' מהלכות
טעון הלכה י' סמ'
טעין ט' קופ"ש ח"מ טי'
קת' ספ"ח י' וספ"ד ז'
י' ה מ' טי' ט' ט'
הלכה י' טי' מיי'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
ובפ"ג י'
קת' ט"ל חמ"ט חמ"ט א"נ
ק"ל זכ"מ ט' ט' ט'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
בשמות
הו"א ט' ט' ט' ט' ט'
קת' ט"ל חמ"ט חמ"ט א"נ
ק"ל זכ"מ ט' ט' ט'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
בשמות
הו"א ט' ט' ט' ט' ט'
קת' ט"ל חמ"ט חמ"ט א"נ
ק"ל זכ"מ ט' ט' ט'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
בשמות

אומדנא דר' זוטרא **ברובליו המחזירין בעיירות**
דלע"ג דלא טעין טענינן ליה אגו וממלא דר'
בבבא בתרומא דמחזאי דליכמא עבידא
לליליא לא עבידא רמי בר חמא ורב עוקבא
בר חמא ובזן ההיא אמר אבחי' בהדי הדדי בר
אישתמש בה ראשונה שלישיה וחמישיה
ומר' אישחמש בה שניה רביעייה וששית נפק
עיקר עילוה, אתו לקמיה דרבא, אמר' להו
מאי טעמא עבדיתו הכי כ"י היכי דלא תחוקי
אהרדי, כ"י היכי דלדידכו לא הו' חוקא, לעלמא
נמי לא הו' חוקא ולא אמרן אלא דלא כתוב
עיקריא י"אבל כתוב עיישא קלא אית ליה/
אמר רבא י"אבלה כולה חזן מבית רובע קנה
כולה חזן מבית רובע אמר רב הונא בריה
דרב יהושע ולא אמרן אלא (י) דבר זריעה
היא אבל לאו בר זריעה היא קנ' אלא
ארעא, מתקוף לה בר ביבי בר אבוי אלא
מעתה צנונמא כמה יקנה י"אלא בראשונה בה
חיותא ומשמתא בה פירי י"הי' איבעי ריה
לאוקומי בה חיותא אי נמי משמתא בה פירי
י"הי' אלא ריה לחביתה מאי בעית בהאי
ביתא אמר ליה מ'נך זבינתיה ואכלית שני
חוקא א"י א"נא בשכונני נוואי דרו' (ג) (א"ה)
כמיה רב נחמן אמר' ליה (ל) דל ברוך
אביהו, אמר' ליה רבא *הכי דינא, רמיצא
כחבירי עלי דראיה! ורמי דרבא אדרבא
ורמי רב נחמן אדרב נחמן דתרא
דא"ל

הגהות הב"ח
(6) בז' דבט זריעה:
(3) שם אלו לקמיה דרב
מחזן: (פ) שריב' ט"ס
כ"י גרסי' וכו' דסקריה
ליה למז וממלא וכו' ולא
יזע למז וממלא וכו' וזוה"ל
מחזן: (7) ד"ה עירא
וכו' לה' ספ"ח טי' וכו'
והכחש טענה ספ"ח (ט) וכו'
אלו וכו' וזמנא טרשין
מחזי קני: (1) ד"ה ז' ז'
כ"י וכו' עגא עמך כ"י
כ"י וכו' עגא עמך כ"י
כ"י וכו' עגא עמך כ"י
מחזן: (8) חוס' ד"ה
(כ"ג) אמרו וכו' בעדותו
דהא לא דייני: (9) ב"א"ר
עדים ס' רובלים
(1) ב"א"ר ולא היו ג' ימים
בזה הבית: (2) ד"ה
בכתינו נוואי הו'י והו'ר
לי דרך טעין:

כיון דלויכא עדים וטור בין זה לזה כדלחמין לקמן בפירקין (דף מה'):
שלש לקוחות מתקרות אחד רב וכו' כדבספר אלמא אמר רב אט' דכל
אחד חזן חזקתו אלא שנה אחת מתקרתים שלש השנים לחקק משום
דמחזר שטר קאיתו ה"כ לא שגא וי"ע עממא דהו' חזקת שיהיה לו
למערער למחות בתוך שלש שנים ואי יוכל לומר 'בשביל שראיתי'
מחזיק כדילגו לא מחזיקי שייח' סבור לכך אטו עשימ' שחאט' יראש'
לחזקת שנים רטפות שהעקר מוכיח שלא בשבילן כן עושים אלא
שע"מ כן חלקו שכן יא משמשין וכן עיקר: **מז מציה רובע** .
בזכות שדה שלא עבדו צו ולא מרע: **דבר זריעה ס'א** . דלחמר ליה
אי דידך הואי אחאי לא זרעתי והלכך לא מחזיקי: **אלא מפסא** .
הלוקח מחזירי טעמא (ס) במחזי קני לה בזכות זריעה של שלש שנים
הואיל ואינה בת זריעה וכו' אינו קונה אותה בהעמדת שם בהמותיו
לברוך ולרעות או לשתיחת פירותיו: **הכא נמי כו'** . ולא קני
לה רב זריעה' והכללים שני חוקא. ואברשי טערי ואלהה לא מחזיק
לי שאזדה בשטרי: **אמר ל'ס** . מערער **אנא בשכונני נוואי סופ'א** .
בחדרין הפנימים היתה עיקר דירתו והייתי עובר דרך עליך
ומשתמש עמך בבית התיזן שזרעתי בך בשטותי ולכך לא מחזיקי:
אמר ל'ס . למחזיק: **זיל כבוד אביהו** . הכא עדים שדרת בבית
לברוך ג' שנים בלא אוחו שבא עמך (1) כיון כל חזקת ג' שנים שלריך
להביא עדים שהחזיק בה חזקת גמורה: **פמוליה סביב** . דהיינו
מוכר שהדי לוקח מחזוק: **טליו** . (1) (למערער) להביא ראה שנשחמש
עמו וסבירא ליה לרבא דכיון שראו עדים לזה המחזוק ששחמשו צו
שלש שנים אין לט לחוש שחא גס זה היה עמו הואיל ולא שמענו
בלתי היום והאי שובדא לא מחזוקא אלא כשהיה לו עדות
למערער דבית זה שלו היה אבל בלא עדות אפילו רב נחמן
דחזיק בהחזיק נחמן בלא רצויה שהיה שחמר הוא שבשתי שנים שהחזיר
דאי בעי אמר שלי הוא מעולם כי אמר נמי מיק' זבינתה מהימן:
כל

אומר נמי טעניה טענה וממלא רבא וה"ה מר וזוה"ל וזכ"י
ברובליו המחזירין בעיירות חף על גב דלא טען טענינן ליה דלון לריכיס
להעיד שראו ממש שהדי הם מחזירין בעיירות ואין יכולין להעיד על
הראיה אלא יעידו שחזקתו היה זה הבית שלש שנים ימים ולילות:
ומורה רב הוא כמטותא דמחזאי דביממא עבדי ובליליא לא עבדי.
פירוש ומעיל להם הם החזיקו ג' שנים וט"ל דלאו שלש
רטפות אלא מפורשות כיון דאורחיהו דכ"י דהו' כלארטי דמוכרי זכ"י
ואם האמר א"כ פשיטא ומורה רב הונא דכפרך לעיל גבי זכ"י וי"ל
לפי שזכי אדם שאינם טעונים דריש בהן בין ציום ובלילה ואותן לריכיס
ג' שנים רטפות וים וזוה"ל דתגויים נמי יסטרבו כן קא משמע לן
ומהאי טעמא אחי שפיר דבעינן להו שלש שנים שלמות דהיינו ג' שנים
אט"ג דשדות וצית הבדים לא בעינן אלא שלש שנים בין הכל (אלא)
היינו משום דמנו שאר בני אדם הדריש שם שאין טעונים בעו ג' שנים
ציום ובלילה ה' טעונים בעו ג' שנים שלמות דהיינו ג' שנים והא
דלא אייתי להא לעיל גבי ומודה רב הונא אומר ר"ח משום דלא סלקא
שמתתא דבתי וכו' האי גוואל איכא בסוף [הכונס] (צ"ח דף סא) גבי
ומזו חכמים לרבי יהודה: **דל'א** מחזוקי אהדי. ואט"ג דתנן לקמן
(דף מז) השותפותין אין להם חזקה זה על זה פשי"ה דהכא החזוקק לעשות
כן לפי שלא היה להם עדי שותפות וקשיא לר"י דל"כ אוחו שהחזיק שנה
רששונה יאמר שהוא שלו כיון שאין עדים שיש לחבירו חלק וגררה לר"י
דלא הו' רועים שיחזיק האחד שלש שנים שלא תשתבח השותפות:
אבר' כתוב עירא קלא אית לה. והא דאמר בהמפקד (צ"מ גס) ושם
ד"ה (ל) גבי אין מורידין לככסי קטן ל"ט עבד עירא ל"ט לא
עבד אין מורידין גבי יתמי המחזיק [וע"פ חוס' גיסין כח. ד"ה והייתו]:
בשכונני גוואלי הוא. והוא לי (כ) אורח עמך ונראה לי שהיה לו
לעירער וכו' כדלעיל גבי נמי לאו אכל לא היו יודעים בלאזה דרך
היה יולא דלא היה לו עדים כלל דהוה בשכונני גוואלי היכי הוה קאמר
רב נחמן זיל ברורו להביא דלמז יש להם לעדי חזקה לידע שלא היה
המערער בראיו בית כל שלש שנים ואם יאמר המערער הייתי עמך

דא מיי' טיב' מהלכות
מוקם בלכא ג' סג
טעין לה קופ"ש ח"מ טי'
קט ספ"ח:
י"א ב מיי' ט' וטי'
בשמות קופ"ש ט' ט'
ספ"ד ז'
י"ב נד מיי' ט' ט' ט'
ואגו ט' קר' ספ"ח:
ח"מ ט' קר' ספ"ח:
י"א ה ט' ט' ט' ט'
ואגו ט' קר' ספ"ח:
סיון קת' ספ"ח י'
ד' ו מיי' ט' ט' ט'
מקוה הלכא טו וטי'
בשמות וזכ"מ סמ' סמ' סמ'
ק"ל ספ"ח ט' וסיון קת'
ספ"ד ז'
טו ו מיי' טיב' מהלכות
טעון הלכה י' סמ'
טעין ט' קופ"ש ח"מ טי'
קת' ספ"ח י' וספ"ד ז'
י' ה מ' טי' ט' ט'
הלכה י' טי' מיי'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
ובפ"ג י'
קת' ט"ל חמ"ט חמ"ט א"נ
ק"ל זכ"מ ט' ט' ט'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
בשמות
הו"א ט' ט' ט' ט' ט'
קת' ט"ל חמ"ט חמ"ט א"נ
ק"ל זכ"מ ט' ט' ט'
כמג ט' קופ"ש ח"מ
טי' קופ' ספ"ח י'
בשמות

לפי שהיה נוואי חזקתו ב"א"ר ולא יוכלו לומר 'בשביל שראיתי' מחזיקי שחאט' יראש' שחזקתו היה זה הבית שלש שנים ימים ולילות: ומורה רב הוא כמטותא דמחזאי דביממא עבדי ובליליא לא עבדי. פירוש ומעיל להם הם החזיקו ג' שנים וט"ל דלאו שלש רטפות אלא מפורשות כיון דאורחיהו דכ"י דהו' כלארטי דמוכרי זכ"י ואם האמר א"כ פשיטא ומורה רב הונא דכפרך לעיל גבי זכ"י וי"ל לפי שזכי אדם שאינם טעונים דריש בהן בין ציום ובלילה ואותן לריכיס ג' שנים רטפות וים וזוה"ל דתגויים נמי יסטרבו כן קא משמע לן וממהאי טעמא אחי שפיר דבעינן להו שלש שנים שלמות דהיינו ג' שנים אט"ג דשדות וצית הבדים לא בעינן אלא שלש שנים בין הכל (אלא) היינו משום דמנו שאר בני אדם הדריש שם שאין טעונים בעו ג' שנים ציום ובלילה ה' טעונים בעו ג' שנים שלמות דהיינו ג' שנים והא דלא אייתי להא לעיל גבי ומודה רב הונא אומר ר"ח משום דלא סלקא שמתתא דבתי וכו' האי גוואל איכא בסוף [הכונס] (צ"ח דף סא) גבי ומזו חכמים לרבי יהודה: דל'א מחזוקי אהדי. ואט"ג דתנן לקמן (דף מז) השותפותין אין להם חזקה זה על זה פשי"ה דהכא החזוקק לעשות כן לפי שלא היה להם עדי שותפות וקשיא לר"י דל"כ אוחו שהחזיק שנה רששונה יאמר שהוא שלו כיון שאין עדים שיש לחבירו חלק וגררה לר"י דלא הו' רועים שיחזיק האחד שלש שנים שלא תשתבח השותפות: אבר' כתוב עירא קלא אית לה. והא דאמר בהמפקד (צ"מ גס) ושם ד"ה (ל) גבי אין מורידין לככסי קטן ל"ט עבד עירא ל"ט לא עבד אין מורידין גבי יתמי המחזיק [וע"פ חוס' גיסין כח. ד"ה והייתו]: בשכונני גוואלי הוא. והוא לי (כ) אורח עמך ונראה לי שהיה לו לעירער וכו' כדלעיל גבי נמי לאו אכל לא היו יודעים בלאזה דרך היה יולא דלא היה לו עדים כלל דהוה בשכונני גוואלי היכי הוה קאמר רב נחמן זיל ברורו להביא דלמז יש להם לעדי חזקה לידע שלא היה המערער בראיו בית כל שלש שנים ואם יאמר המערער הייתי עמך